

नस हरणे लङ् अउभाव आर्षः नसतिराप्रोतिकर्मा वा अग्निं व्याप्नुवन्ति । कीदृ-
श्यो धाराः समिधः समिन्धते दीपयन्त्यग्निमिति समिधः । किं च ज्ञातवेदाः ज्ञातप्र-
ज्ञानोऽग्निर्जुषाणः प्रीतियुक्तः सन् ता धृतधारा हृत्यति प्राप्नोति हृत्य क्लमे गतौ
हृत्यतिः प्रेप्साकर्मा वा ता धारा प्रेप्सति कामयते नास्य ग्रहणशक्तिपरिहरणमस्ती-
ति भावः ॥ १६ ॥

कन्या-इव वक्तुमेतवाऽउ अङ्ग्यज्ञाना अभिचाकशीमि ।

यत्र सोमः सूयते यत्र यज्ञो धृतस्य धारा अभि तत्पवन्ते ॥ १७ ॥

धृतस्य धाराः तत्तत्र अभिपवन्ते अभिगहन्ति पव गतौ । तत्र कुत्र यत्र स्थाने
सोमः लताविशेषः सूयते अभिषूयते यत्र च यज्ञः सौत्रामण्याख्यः क्रियते तत्र ग-
हन्तीर्धृतस्य धारा अभिचाकशीमि पश्यामि । तत्र गमने दृष्टान्तः कन्या वक्तुमिव
वहति परिणयति वक्तुर्भर्ता यथा वक्तुं पतिमेतवै प्राप्तुं कन्या अभिप्रवन्ते इण्
गतौ तुमर्थे तवेप्रत्ययः । कीदृश्यः कन्याः अङ्गि भगमज्ञानाः व्यक्तं योग्यं कुर्वा-
णाः अङ्ग्यते व्यक्तीक्रियते स्त्रीपुंव्यक्तिर्येन तत् तदज्ञानाः कन्या यथा पतिं गहन्ति
तथा यज्ञं धृतधारा गहन्ति ता यज्ञसहिता धृतधाराः पश्यामीत्यर्थः ॥ १७ ॥

अभ्यर्षत सुष्टुतिं गव्यमाजिमस्मासु भद्रा द्रविणानि धत्त ।

इमं यज्ञं नयत देवता नो धृतस्य धारा मधुमत्पवन्ते ॥ १८ ॥

हे देवा यूयं सुष्टुतिं शोभनां स्तुतिमाजिं यज्ञं च अभ्यर्षत अभ्यागहत अङ्ग्यते
प्राप्यते स्वर्गे येन स आजिर्यज्ञः । कीदृशमाजिं गव्यं गव्यं धृतं विद्यते यस्मिन्स
गव्यस्तम् धृतयुतम् अर्शआदित्वादच्यप्रत्ययः । आगत्य चास्मासु भद्रा भद्राणि क-
ल्याणानि द्रविणानि धनानि धत्त स्थापयत दत्त वा दुधाज् धारणपोषणयोः
दाने चेति वचनात् । किं च नोऽस्माकमिमं यज्ञं सौत्रामणीं देवता देवतासु
देवलोके नयत प्रापयत देवताशब्दात्सुपां सुलुगिति [पा० ७.१.३१.] विभक्ति-
लोपः । किं च याश्चैना धृतस्य धारा मधुमत् रसवद्यथा तथा पवन्ते प्रसरन्ति ता
अपि देवतासु नयत यज्ञे यज्ञद्रव्ये स्वर्गं गते यज्ञमानो गहृत्येवेत्यर्थः ॥ १८ ॥